

stemmelser er forpligtet til at føre eller fremskaffe, alt, hvad der kan bruges ved et Sygeleje, og alt, hvad der overhovedet kan tjene som Lindrings- og Lægemiddel for Mennesker eller Dyr, endvidere Forbindstoffer, Desinfektionsmidler, kosmetiske Midler og lignende.

§ 21.

Ret for Apotekerne til Handel med andre end de i § 20 nævnte Varer kan kun erhverves og udøves i Henhold til den til enhver Tid gældende Næringslovgivning.

§ 22.

Stk. 1. Hospitaler, Sygehuse, Sanatorier, Sindssygehospitaler og lignende Anstalter, som drives af Stat eller Kommune, eller som nyder saadant Statstilskud, at de efter Indenrigsministerens Skøn maa sidestilles med disse, har Ret til at indrette Hospitalsapotek, naar de iagttager de Forskrifter, som Indenrigsministeren giver derfor. De har da Ret til ved en paa Hospitalet ansat, af Sundhedsstyrelsen godkendt farmaceutisk Kandidat at lade tilberede Lægemidler til de paa vedkommende Anstalt til Behandling liggende Patienter og til dennes Personale samt til Patienter paa og Personale ved andre under samme Institution hørende eller indenfor samme Købstad eller Sognekommune, som Hospitalsapoteket, værende Anstalter.

Stk. 2. Hospitalsapoteker er ligestillet med Apoteker, hvad Vareindkøb og Kontrol med Medicinens Tilberedning angaar.

Stk. 3. Ellers har et Hospital, offentligt eller privat Sygehus eller Læges Klinik kun Ret til paa vedkommende Læges Ansvar at afveje, opløse, fortynde eller fordele Lægemidler, idet Afvejning og Opløsning, der svarer til en Afvejning, dog ikke maa ske for stærkt virkende Lægemidlers Vedkommende, og ingen Præparation eller Sammenblanding maa foretages. De i § 19, 1ste Stykke, omhandlede Varer skal indkøbes paa dansk Apotek eller fra Statens Seruminstututter. Dog kan Hospitaler, der anvender de nævnte Varer i større Mængde, erholde Indenrigsministerens Tilladelse til at tage dem fra andre Leverandører paa Betingelse af, at Varerne er af samme Kvalitet som de, der skal leveres fra Apotekerne, og Hospitalet underkaster sig den Kontrol, der i saa Henseende maatte findes fornøden, og betaler den derved foranledigede Udgift.

§ 23.

Stk. 1. Indenrigsministeren kan tillade Læger paa Steder, hvor der ikke er Apotek, til deres Patienter at udlevere Medicin og Forbindstoffer i afmaalte, lukkede og takserede Portioner fra det Apotek, som Indenrigsministeren bestemmer.

Stk. 2. Hvis en Læge praktiserer paa et Sted med særlig vanskelig Forbindelse med Apotek, kan Indenrigsministeren give ham en videregaaende Bemyndigelse til at tilberede og fordele de for hans Patienter bestemte Lægemidler.

Stk. 3. I øvrigt maa Læger ikke udlevere Medicin, derunder Medicinprøver, og Forbindstoffer. Det er kun tilladt Læger i Praksis at medtage og benytte Medicin, der er købt paa et dansk Apotek eller paa Statens Seruminstututter, samt Forbindstoffer, for saa vidt saadant er nødvendigt for den øjeblikkelige Behandling af Patienterne.

§ 24.

Indenrigsministeren kan tillade Apotekere paa Steder i Apotekets Opland, hvor der ikke findes Apotek, hos derboende Personer at oprette Udsalg af saadanne Lægemidler, som maa sælges uden Recept (Haandkøbsvarer). Salget foregaar efter nærmere af Indenrigsministeren fastsatte Regler.